

V 72. čísle BEZEVŠEHO mimo jiné najdete:

Vánoční sbírka dětem

Lyžařský kurz - Kořenov

Maturitní ples 2024

Rozhovor s učitelem OV

Besedy na Polygrafce

Naši milí, jaro se ještě trochu toulá, Halas by napsal, že kličkuje, ale hřejivé sluneční paprsky mi pozdvihují náladu. Žluté krokusy na naší zahradě už odkvétají, ty modré jsou teď nejkrásnější. Sněženky a bledule zaplnily trávníky a modřence vyrazily, pokvetou co nevidět. A tak vám tak trochu nevím, jestli je to patřičné, že se na našich stránkách ještě ohlížíme po Vánocích. Co s tím naděláme, Bezevšeho mapuje dobu od prosince do března a tak to prostě je!

Dokončujeme první korektury, dopisujeme titulky, komentáře, já dnes ještě napsala článek k Divadlu v Dlouhé, smolím tento úvodník, přesouváme ještě trochu texty sem a tam, ubíráme fotky, přidáváme fotky a chvátáme, aby noviny vyšly co nejdříve.

Letošní zima byla mírná, téměř bez sněhu. Myslím, že si všichni oddychneme, až skončí, protože sluníčko moc nesvítilo a pohled na smutnou šedou krajinu nám rozhodně na náladě nepřidal. Čím jsem starší, tím hůř snáším krátké dny a tmu. Na našich stránkách ale sníh září, protože prváci jeli na hory, kde sníh byl. Měli štěstí!

Bezevšeho vás také pozve na besedy se zajímavými hosty, jako jsou Jan Urban, Vojtěch Sedláček nebo Miroslav Etlzer a další.

Podíváte se s námi do hodin nebo na projektový den. Dočtete se o tom, jak maturanti připravovali svůj ples a jestli se podle nich povedl. Prohlédnete si spoustu fotografií, které dokumentují život ve škole i mimo ni, třeba výlety, exkurze a jiné akce.

Obsah novin se stále opakuje. Jsem ale vždy nadšená, dokonce udivená, jaký materiál jsme shromáždili, kolik akcí se tu událo a jak bezvadně o nich redaktoři píšou. Jen mi na stránkách schází humor, studentská hlína, noviny potřebují trochu okořenit. A tak jsme sesbírali trochu perliček z hodin a Pepa Šlégl nakreslil komiks. Alespoň něco!

Možná se někam pohneme, protože naše redaktorka Kamila přišla s nápadem oživit rubriku Inzerce, na kterou narazila, když listovala starými čísly Bezevšeho (za mě vede inzerát: Koupím stěrače na ponorku!). S pomocí asistentky Anežky pověsily výzvu na nástěнку, zařídily schránku a čekají na vaše vzkazy. A tak nás nenechtejте dlouho čekat a pište na bezevseho@sosmgp.cz nebo vhodte vzkaz do schránky v 1. patře. A nemusí to být jen inzeráty. Mohou to být vzkazy, vtipy nebo perličky z hodin.

Užívejte si jaro, dávejte na sebe pozor a nezapomeňte si přečíst naše skvělé nové Bezevšeho!

Iva Šabatová

najdete nás: www.bezevseho.eu • pište nám: bezevseho@sosmgp.cz

BEZEVŠEHO

HORKÉ KŘESLO: Filip Stojaník

ZE ŽIVOTA INTRÁCKÉHO

ZE ŽIVOTA INTRÁCKÉHO

LISTOPAD 2023 - ÚNOR 2024

- Na DM v měsících listopad až únor probíhaly tradiční skupinové schůzky pro žáky 1.A a 1.S na nejrůznější témata, jako například „Zdravý spánek a biorytmus“, „Zdravá strava“, „První pomoc“ (L. Obergruberová).
- Pod vedením paní vychovatelky Burdové se žáci zapojili do dobrovolnické akce KRABICE OD BOT a balili vánoční dárky pro děti.
- Ve vánočním čase se pekly perníčky, vyráběla vánoční přáníčka pro zaměstnance školy a také se uskutečnilo již tradiční „Intrácké vánoční věštění“, tj. tajuplné nahlédnutí do budoucnosti - krájení jablíček, pouštění lodiček se svíčkami, věštění z karet nebo lití vosku (L. Obergruberová).

- Akcí s velkou účastí bylo HORKÉ KŘESLO, do kterého tentokrát usedl pan učitel Filip Stojaník a odvážně a se svým osobitým humorem odpovídal na zvědavé otázky žáků (L. Obergruberová).
- V rámci snahy o zlepšení úklidu pokojů na DM vyhlásila paní vychovatelka Burdová soutěž „O NEJ POKOJ“ - každý měsíc je vyhlášený pokoj, který v daném měsíci nejlépe uklízel a na tento pokoj čeká odměna...
- Nechyběly ani večery her - hrály se hry jako Aktivita, Alias, Hádání osobnosti,... (L. Obergruberová).
- Ke konci února uskutečnila paní vychovatelka Burdová dotazníkové anonymní šetření na téma „ŠIKANA“.
- Krásnou a oblíbenou akcí byl „RELAXAČNÍ VEČER“, kdy žáci mohli zažít relaxační metody jako Jacobsonova relaxace, AT trénink, vizualizace a imaginace. (L. Obergruberová).
- Podařila se drobná materiální vylepšení intráckého interiéru – nové poličky v koupelnách, botníky v předsíňkách a hřejivé přehozy přes postele. -lo-

BESEDA: Tolerance jinakosti

19. února 2024, třída 2.S, lektor Denny Šturm

V únoru k nám na školu přivítal Denny Šturm, který s námi mluvil o toleranci mezi námi lidmi, která moc v dnešní době nefunguje, a to především s osobami, které prošly nebo procházejí změnou pohlaví jako například zde Denny. Mluvil s námi o tom, jak probíhala jeho změna, vše o operacích a osobním i lehce intimním životě.

Neměl to v vůbec lehké, co se týká přiznání rodině, dětem, příbuzným, v práci a hlavně sám sobe.

Při besedě s námi mluvil se stejným respektem jako my s ním. Toleroval naše názory, i když se vždy úplně neshodovaly s těmi jeho.

Mně osobně se beseda líbila, bylo vhodné, že dané téma s námi probíral člověk, který toto vše prožil a prožívá na vlastní kůži.

Zde je pár anonymních názorů mých spolužáků.

- Bylo to velmi zajímavé, dozvěděla jsem se spoustu nových věcí o tématu, které trochu znám. V některých ohledech mi tato beseda

otevřela oči. Pán, který nám přednášel, byl velmi vlídný, šlo mu rozumět. Především bylo vidět, že ví, o čem mluví.

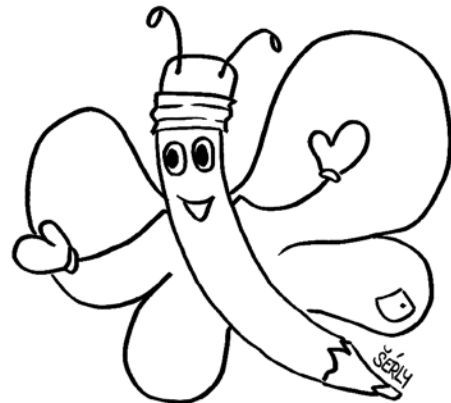
- Beseda byla velice fajn. Líbila se mi komunikace s ním, byl k nám otevřený a dozvěděli jsme se od něho mnoho zajímavých věcí.

- Můj názor na besedu nepatří mezi ty pozitivní, spíš naopak. Beseda se mi moc nezamlouvala, bylo málo možností k zapoje-

A malý dovětek:

V únoru k nám do školy i na intru nastoupila nová dívka, Viky. Je milá, usměvavá a působí, jakoby na Polygrafku patřila odjakživa. Maličko jsem ji vyzpovídala:

- Viky, jak se tu na intru cítíš?
- Cítím se tu moc dobře, všichni jsou přátelští a otevření, je mi tu fajn.
- Co tě tu překvapilo pozitivně?
- Výborná strava, pokoje po méně lidech, pohoda a svoboda.
- Co tě naopak překvapilo negativně?
- Že musím ráno vynášet koš. -lo-

ni, ano, mohly jsme sice psát anonymní dotazy, ale jak, když vždy s vytažením telefonu jsme nařknuti za používání telefonu při hodině, a tudíž každý ví, že jsme to psaly my. Toť můj názor. -Kat-

A dovětek školní metodičky prevence:

- Z 23 žáků jich 20 hodnotilo besedu pozitivně, dva neutrálně, jeden negativně...

Pro žáky bylo důležité slyšet:

- že bychom neměli ukazovat negativně na někoho, kdo je jiný...
- že se máme všichni navzájem respektovat...
- že transsexualita je diagnóza a člověk si ji nevybere. -lo-

OKÉNKO ŠKOLNÍ METODIČKY PREVENCE

V prvním pololetí probíhaly třídnické hodiny za účasti třídních učitelů jednotlivých tříd a školní metodičky prevence zaměřené na aktuální témata:

- 1.A - Mapování problémů třídy
- 1.S - Vztahy v nově vzniklém třídním kolektivu a téma: „Pomluva“
- 2.S - Vztahy ve třídě a téma: „Pomluva“
- 3.A - Otevírání problémů třídy
- 3.S - Otevírání problémů třídy

Uskutečnily se plánované preventivní aktivity externích ve formě řízených besed: **Mgr. J. Stehlík (MPeDu):**

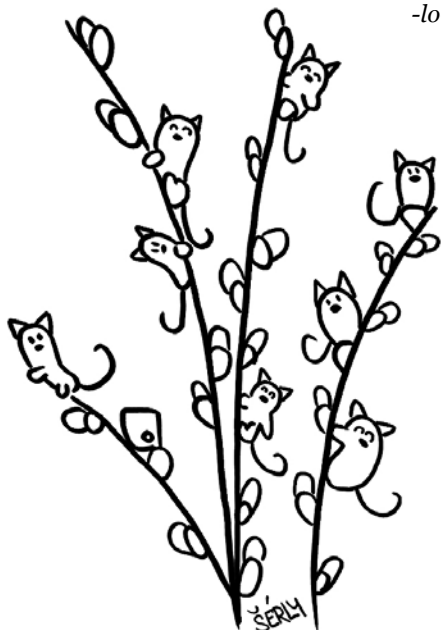
- 4.S - téma „Hledám práci“
- 1.A - téma „Nestresuj se stresem“
- 1.S - téma „Nestresuj se stresem“

Mgr. D. Šturm:

- 2.S - téma „Tolerance jinakosti“
- 2.A - téma „Tolerance jinakosti“ bude v březnu
- Také se skupinka žáků pod vedením paní učitelky Štěpánkové zúčastnila workshopu v protidrogovém vlaku REVOLUTION TRAIN, který přijel i do našeho města.

O výše zmíněných preventivních aktivitách externích organizací se můžete dočíst v samostatných příspěvcích.

-lo-

Ve středu 22. listopadu se uskutečnily na naší škole besedy v rámci prevence rizikového chování na témata, která jsou pro naše žáky v současnosti velmi aktuální. Jejich lektorem byl pan Jaroslav Stehlík a byla to pro naši školu i pro něho premiéra, a to premiéra velmi úspěšná. Všichni zúčastnění žáci besedu hodnotili pozitivně a panu Stehlíkovi se u nás také velmi líbilo. Oceňují především zájem žáků a také vřelou a rodinnou atmosféru naší školy.

BESEDA: Nestresuj se stresem

Beseda ve 4.S měla název:

Hledám práci a žáci ocenili například tyto myšlenky a informace:

- nebát se - vždy být odváznější, než si člověk myslí
- už teď se dívat po okolních nabídkách
- být při pohovoru sám sebou
- je důležité mít vizi
- studuj, dokud můžeš, a jdi za svými sny
- LinkedIn
- ne hned najde člověk to, co ho baví
- co dělat/nedělat při hledání práce
- že jsem-li zaregistrovaná na ÚP, platí za mě zdravotní pojištění
- je dobré si psát své úspěchy

A pár ukázek z písemných reflexí žáků:
1.S

- Velmi se mi líbil styl prezentování, beseda byla hodnotná a obsáhlá.
- Bylo to dobré, bylo to velmi zajímavé a pomohlo mi to.
- Beseda se mi líbila, protože byla naučná a zajímavá.
- Byla to dobrá beseda.
- Pozitivní hodnocení, milý a fajn pán.
- Beseda se mi líbila, bylo fajn si povídat o takových věcech. I když jsem při ní byla nervózní, tak jsem si to užila.

1.A

- Bylo to moc fajn a beseda se mi líbila.
- Líbilo se mi, že jsme si povídali o užitečných věcech.
- Pán byl energický a dobře naladěný.

4.S

- Beseda se mi líbila, byla moc zajímavá, nenudila mě, měla moc fajn atmosféru.
- Beseda se mi líbila, pán byl sympatický a věděl o čem mluví, bylo to i vtipné.
- Bylo to dobré, naučné a zajímavé, jsem rád, že jsme dostali náhled do reality.
- Líbila se mi, ale nemohu se vyjádřit, stále to vstřebávám.
- Začátek nuda, moc abstraktní. Později už zajímavější a tipy byly konkrétnější.
- Beseda se mi líbila, proložena humorem.
- Srozumitelná, užitečné informace a zkušenosti, přátelská a pohodová atmosféra, trefný výběr témat.

-lo-

Bližší informace: www.mpedu.cz, www.opatruj.se.cz

(Najdeš tu například Test na úzkost, Test užívání návykových látek, Test na depresi apod.)

Polygrafáci jsou součástí mého života

Už dlouho nepřineslo Bezevšeho žádný rozhovor s učitelem, vychovatelem či pracovníkem školy. Tentokrát to nebude nikdo nový, ale oblíbený učitel odborného výcviku na naší Polygrafce. Přináším rozhovor s panem Václavem Kvízem, který patří mezi nejmladší pedagogy naší malé rodinné školy. Sám tu studoval a prožil tu svá studentská léta. Pan Kvíz je oblíbený i u ostatních pro jeho pomoc při organizaci různých školních akcí.

● Jak jste přišel na chuť k učení na Polygrafce?

Příležitost učit na Polygrafce mi byla nabídnuta panem Šabatou, kdy mi zavolal, že shání nového učitele na tvorbu webových stránek. Po ani ne tak dlouhém přemýšlení jsem se rozhodl, že nastoupím na tuto pozici. Ze začátku jsem se bál, že malý věkový rozdíl mezi mnou a studenty bude překážkou, ale nakonec se ukázalo, že tato obava byla zbytečná. Učit mě baví a doufám, že i Polygrafáci si mé praxe užívají, i když ne vždy děláme to, co je nejvíce baví (webovky samozřejmě).

● Jaká byla vaše studijní léta tady?

První věc, která mě napadla při této otázce, byla, jakou pohodu a sranda jsem zde zažil. Jak už s učiteli, tak se svými spolužáky. Strašně rád vzpomínám na lyžařské a turistické kurzy. Student na nich pozná učitele z trochu jiné stránky a se svými spolužáky zajíje i něco nového.

● Jaká byla distanční výuka z pohledu grafického mistra?

Jelikož to byl můj první rok jakožto učitele, tak mě to vcelku překvapilo, vlastně jsem nevěděl, co bude dál. Zatímco učitelé teorie učili přes webkamery dálkově, mistři dělali zakázky. Já jakožto vyučený grafik, ale i tiskař jsem pomáhal v tiskárně tisknout noviny a jiné zakázky. V té době studenti neměli přístup k programům Adobe, tak distanční výuka odborného výcviku neprobíhala.

● Vaše nejoblíbenější typy práce s žáky?

I když mnoho žáků naší školy nemá rádo tvorbu webových stránek, mě to neskutečně baví. Baví mě vysvětlovat a zároveň tvořit nové a nové. Mám radost vždy, když některý ze studentů přijde s novým nápadem a společně se snažíme tento nápad zrealizovat, a když se vše povede, tak pak je radost z výsledku velká. Já se u této spolupráce s našimi grafiky taky naučím něco nového. To je to, co mě na této práci baví asi nejvíce. Není to totiž jen tak, že učím já studenty, ale také, že se učím já od nich. Další věc, kterou mám rád, je povídat si s nimi, poslouchat jejich názory a hlavně vtipkovat, protože, jak se říká, sranda musí být, i kdyby na chleba nebylo.

● Jaký je váš pohled na Polygrafáky?

Už na dni otevřených dveří, kde jsem přemýšlel, na jakou školu půjdu, nám bylo řečeno, že Polygrafka je škola s rodinnou atmosférou. Když jsem na školu nastoupil, zjistil jsem, že je to pravda. I když vás někdy někdo naštvete nebo vám řekne něco, co se vám nelíbí a nesouhlasíte s tím, tak to k tomu prostě patří. Jinak Polygrafka a Polygrafáci jsou velkou částí mého života a jsem za to neskutečně rád. Baví mě práce s kreativními lidmi, které na naší škole máme a doufám, že to takto bude pokračovat i nadále.

● Baví vás pořádání různých školních akcí?

Ano. Člověk si u toho odpočine od běžného provozu. Nejradší na tom mám spolupráci s mými kolegy, jako například s paní Jamulákovou, panem Liščákem nebo panem Otáhalem, který mi minulý školní rok hodně pomohl se stezkou odvahy na Halloween. Myslím si, že tu máme dobrý tým, a i když ne vždy vyjde všechno tak, jak plánujeme, myslím si, že se každá akce zatím povedla. Určitě ještě nějaké další akce budou.

-emm-

Polygrafka se zapojila do vánoční sbírky dárků dětem

POLYGRAFKA se v tomto roce zapojila do vánoční charitativní akce **KRABICE OD BOT**. A jako škola jsme to pojali velkolepě, zapojili se žáci i zaměstnanci, nosily se dárečky, sháněly se krabice od bot, balilo se jako o život. Celkem jsme tak mohli ve čtvrtek 7. prosince předat Kostce Krásná Lípa neuvěřitelných 83 dárečků pro děti z našeho výběžku. Děkujeme vám všem, kteří jste se zapojili!

Andrea Bartůňková

Tak šťastnou cestu a hodně radosti ...

6. ledna se slaví Tři králové. Otevřete koledníkům a podpořte Tříkrálovou sbírku. O tom, že ale tehdy v Betlémě nešlo o krále, kdo přinesl Ježíškovi dary, a že ani nevíme, jestli byli opravdu tři, přišel do 3.A v předvánočním čase povyprávět evangelický farář Richard Vlasák. Děkujeme za netradiční a poutavé přiblížení vánočního příběhu.

Lucie Příbylová

Předvánoční Žitava s třídami 2.S, 3.A a 3.S

VANOČNÍ VÝLET DO DRÁŽĎAN

Anketa třídy 2.A - Vánoční trhy

1. Koupil/a sis něco?
2. Jak ses v Německu dorozumíval/a s místními?
3. Co se ti nejvíce líbilo na vánočních trzích?
4. Jaká byla cesta do Drážďan?
5. Jaký byl program výletu?
6. Co ti udělalo radost?

Denisa Bílková

- 1) Ano, koupila jsem si spoustu věcí. Jídlo, šálu, rolák, tašku na make-up. Šála stála 9€ a na to, že byla tak veliká, tak je to dobrá cena, v ČR za ní chtějí 1000 Kč.
- 2) Snažila jsem se s nimi dorozumět mou hroznou němčinou.
- 3) Jídlo a vůně jídla.
- 4) Sedli si k nám němečtí občané a pořád se smějí, takže to bylo fajn.
- 5) Byl dobrý. Byli jsme nejprve na trzích a pak jsme šli do obchodního domu.
- 6) Největší radost mi udělalo jídlo a to, že jsem mohla být s přáteli. Byl to vážně zajímavý výlet a moc jsem si ho užila. Děkuji paní učitelce Příbylové, že nás na takový výlet vzala.

Ladislav Indrák

- 1) Ano, dost jídla, vlastně jenom jídlo a hlavně dáreček pro spolužáka.
- 2) Jelikož můj druhý jazyk je primárně angličtina, tak to nebylo nejlépe, ale ruce a zvuky typu eine klobása mi zachránilo život.
- 3) Atmosféra, lidi a ta nálada, co panovala mezi spolužáky, jídlo a Němky.
- 4) Jelikož bylo ještě brzo ráno, tak jsem byl celkem unavený, naštěstí jsme to zvládli a celkem s dobrou náladou.
- 5) Upřímně? Ani nevím, jediné, co mě zajímalo, bylo to, kdy si konečně můžu jít koupit jídlo a balit holky (Němky).
- 6) Všechno, bylo to super a zábavné, najedl jsem se, kochal se krásou města.

Tobiáš Klaban

- 1) Ano, jídlo a dárek.
- 2) Místní byli fajn, až na lokálního komunistu. To mi příjemné nebylo, naopak vidět v této pokročilé době někoho, kdo

projevuje náklonnost k tomuto režimu je nevhodné a neadekvátní.

Němci by s tím něco měli udělat!

- 3) Němky.
- 4) Byla prostě fajn.
- 5) Nejdříve jsme šli na trhy a potom jsme šli do Primarku.
- 6) Jídlo bylo moc fajn.

Kateřina Fingerová

- 1) Nic jsem si nekoupila.
- 2) Nemluvila jsem s nimi, protože neumím moc německy a bojím se lidí.
- 3) Líbily se mi ty ozdoby, které každý stánek měl, a ta vánoční atmosféra.
- 4) Cesta byla dlouhá hodinu a bylo hodně lidí, ale jinak to šlo.
- 5) Program výletu byl jít se podívat i něco si koupit na trzích a pak nákupy v jednom velkém obchodě.
- 6) Viděla jsem živě trhy v Drážďanech.

Filip Horváth

- 1) Já jsem si koupil klobásu, tortilu a svařák.
- 2) Využíval jsem své dobré kamarádky Káti a občasně Dana.
- 3) Kolotoč uprostřed a klobása.
- 4) Trochu nuda, plus jsem neměl sluchátka, ale šlo to.
- 5) Nejdřív jsme šli na trhy a potom do obchodního centra.
- 6) Velký elektro obchod ve spodním patře obchodního centra. Výlet byl fajn a já si ho užil. Asi bych tam chtěl více volného času, ale jsem rád, že jsme někam jeli. Na vánočních trzích bylo hodně zajímavých stánků, které všechny nabízely prakticky to stejné, kromě stánku s koňskou klobásou.

Jiří Krampera

- 1) Jo, něco jsem tam utratil, ale nekoupil jsem si nic domů.
- 2) Nijak, já jsem s nimi většinou nemluvil, a když jsem něco řekl, tak to bylo anglicky.
- 3) Nejvíce to byla ta atmosféra.
- 4) Byla v pohodě, akorát mi to přišlo nekonečné.
- 5) Když jsme přišli na trhy, měli jsme na hodinu rozchod, po té hodině jsme

se sešli a šli jsme do obchodáku. Tam jsme měli asi na hodinu a půl rozchod. Když jsme byli zase všichni, šli jsme na vlak a jeli domů.

- 6) Asi to, že jsme byli jako třída na školním výletě. Popis trhů? Je tam hodně lidí, takže na cokoli musíte nějakou dobu čekat. Jsou tam různé věci, jako třeba německá tradiční jídla, klobásy a mnoho dalšího. Dá se tam i koupit svařák a všechny ceny mi přišly normální. Je to fajn místo, kam zajet o Vánocích, jen scházel sníh, takže to nemělo takovou atmosféru.

Michal Baloun

- 1) Taco.
- 2) Angličtinou a špatnou němčinou.
- 3) Atmosféra.
- 4) V poho.
- 5) V poho.
- 6) Jídlo.

Tibor Buriánek

- 1) Ne.
- 2) Ne.
- 3) Jak to měli postavené.
- 4) Dobrý.
- 5) Byl jsem na trhu a pak jsme šli do obchodů.

A. Bartůňková

Proč jsem nebyl na výletě Vánoční Drážďany

Výletu jsem se nezúčastnil, jelikož se mi den před odjezdem udělalo nevolno. Dost mě mrzelo, že jsme jeli jako třída a jako jediný jsem tam nebyl. Na druhou stranu určitě bude spousta příležitostí kam jet jako třída, abychom všichni trávil čas spolu. Aspoň, že s mým nejlepším kamarádem pojedeme blížící se pátek do Drážďan, tak se tam podívám i letos. Nakupování mě tuto chvíli neláká, nanejvýš najít nějaké dárky pro moji rodinu a nejbližší. Jedeme se hlavně podívat na trhy a obhlédnout místní okolí. Co se týče Vánoc, doufám, že proběhnou pohodově a bez hádek, s plnými žaludky cukroví a tradičních jídel. Samozřejmě ne ve velkém množství, ať nejsme jak nafukovací míč.

N. Dittrich

Projektový den na Polygrafce aneb Vánoce přicházejí

Poslední pracovní den před Vánoci vždy trochu zvolníme a užijeme si zábavu. Každý si může vybrat, co je mu milé. Někdo sportuje, někdo vyrazí na procházku za betlémy, jiný zpívá nebo tvoří.

Tady děláme sportem něco pro své zdraví a hrajeme stolní tenis.

Tady tvoříme vánoční balící papír, vločky a 3D stromečky z papíru a zdobíme perníčky.

Naše skupinka v předvánočním čase navštívila výstavu betlémů.

Přišel čert, anděl i Mikuláš

Rok se s rokem sešel a Mikuláš opět přišel. A Polygrafka také nebyla vynechána.

Poklonu musím vyseknout panu řediteli a panu učiteli Liščákovi za naprosto úžasné kostýmy.

Bylo to zajímavé zpestření dne, uvolnila se atmosféra, všichni na chvíli zapomněli na starosti všedního života a mohli se aspoň na malý moment vrátit do dětství.

-Lucy-

Jak se fotoateliér přeměnil na Čertův mlýn

Tiskař? Grafik? Knihař? Polygraf? To vše nabízí SOŠ mgp Rumburk

Na Dnech otevřených dveří jsme návštěvníkům položili tyto otázky.

- 1) Odkud jsi k nám přijel?
- 2) Jak ses o naší škole dozvěděl?
- 3) S jakým očekáváním sem přicházíš?

RADEK

- 1) Přijel jsem z Rybníště, takže jsem neměl dalekou cestu.
- 2) O škole jsem se dozvěděl na burze škol, kam jsme se ZŠ zavítali.
- 3) Mám zájem o tříletý učební obor grafik, takže bych se chtěl dozvědět co nejvíce

o oboru a zhodnotit, jestli je škola opravdu pro mě.

FILIP

- 1) Přijel jsem z Jiříkova.
- 2) O škole jsem se dozvěděl od kamaráda, který zde studuje, takže jsem si na internetu našel další informace. Škola mě zaujala, takže jsem tady.
- 3) Chtěl bych se přihlásit na tříletý obor grafik, takže bych se chtěl podívat, jak to tady funguje, a trochu si přiblížit chod celé školy.

MARIE

- 1) Dorazila jsem z Varnsdorfu.
- 2) O škole jsem se dozvěděla na burze škol.

- 3) Mám zájem o čtyřletý maturitní obor grafik. Moje očekávání od dnešního Dne otevřených dveří je nahlédnout do výuky a ujasnit si, jestli je tato škola opravdu pro mě.

Všem dotazovaným děkuji za jejich čas a přeji jim, aby se dostali na svou vysněnou školu a dělali, co je baví.

Na Dnech otevřených dveří jsme přivítali zájemce o studium na Polygrafce i mnoho těch, kdo se jen chtěli podívat, jak to u nás chodí či zavzpomínat na svá studentská léta. Děkujeme za zájem a zase někdy na viděnou.

-Lucy-

Exkurze do KBA v Radebeulu

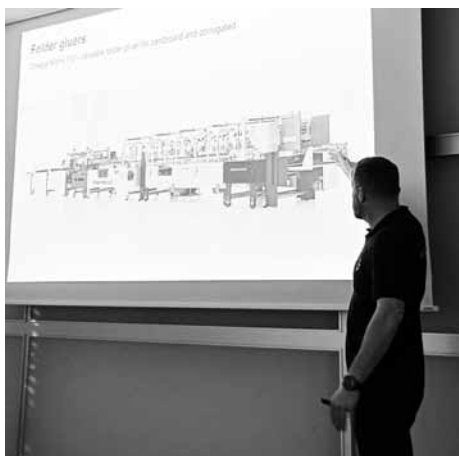

V pondělí 26. února jsme s partou tiskařů (plus jedna grafička) vyrazili na exkurzi do výroby tiskových strojů do německého Radebeulu u Drážďan. Na místě nás vřele přivítal Stanislav Vaníček, který pro nás měl připravenou vtipnou, poutavou a srozumitelnou prezentaci o výrobních firmách KBA napříč tiskovými technikami. Firma vyrábí ofsetové, flexotiskové i digitální tiskové stroje, výsekové stroje, lepičky a další.

Poté nás zavedl do demo centra, kde jsme některé stroje viděli v provozu a nestačili žasnout nad jejich krásou, velikostí a všemi moderními prvky. Po obědě ve firemní kantýně jsme nakoukli pod pokličku samotné montáži tiskových strojů a viděli, jak se stroj staví, jak je zajištěna naprostá

přesnost konstrukce a jak se stroje testují. Nakonec jsme využili prostor pro dotazy a nechali si vysvětlit vše, co nás ještě zajímalo. Děkujeme firmě KBA a panu Vaníčkovi za skvělou exkurzi a za to, že tiskaři zjistili, že jejich povolání má budoucnost. Jak nám s humorem prozradil, cílem firmy je: „Aby tiskař stál opřenej u pultu, byl vysmátej a bohatěj.“ A opravdu: u těch nejmodernějších tiskových strojů je u řídicího pultu integrované sedátko. Na druhou stranu si žádná firma nepostaví ke stroji za 60 milionů korun nevyučeného, nezodpovědného člověka.

Lucie Příbylová

Ondry Spěváka ze třídy 4.S jsme se zeptali na jeho dojmy z exkurze:

Ondro, vy jste toto pondělí vyrazili s tiskaři společně s paní učitelkou Příbylovou a s panem učitelem Otáhalem na exkurzi. Pověz nám o tom, prosím.

Jeli jsme v pondělí ráno na exkurzi do Drážďan, přesněji řečeno do Radebeulu. Dorazili jsme tam něco po deváté hodině. Nejdříve jsme měli prezentaci, kde nám byla představena firma Koenig & Bauer GA. Dozvěděli jsme se, co tato firma vyrábí, jaké je její portfolio a něco o historii firmy. Poté jsme absolvovali komentovanou ukázkou strojů, které tato firma sestavuje. Zajímavostí je, že oni nemají žádné stroje do zásoby, ale každý stroj, který postaví, je už předem zaplacený a má svého majitele.

KOENIG & BAUER

A co tě zaujalo v průběhu prohlídky?

Při prohlídce jsme měli českého průvodce a trvala zhruba hodinu. Zaujalo mě tam spoustu věcí. Například stupeň automatizace, jak šla doba dopředu. Když to vezmu upřímně, zaujalo mě, že tiskový stroj je dnes schopen se sám zapnout, sám si zakázku připravit a vlastně tiskař už víceméně nic nedělá. Pouze dohlíží na průběh a stará se o to, aby měl stroj přísun barvy a materiálu. Stroj je sám schopen si nakonfigurovat data, připravit si je a sám si zakázku vytiskne. V dnešní době je tam tiskař pouze jako dozor.

Ty jsi říkal, že KBA vyrábí tiskové stroje na zakázku. Dozvěděli jste se ještě něco o té firmě?

Ne vyrábí jenom tiskové stroje, ale vyrábí i stroje pro dokončující zpracování, jako je například výsek. Oni jsou v dnešní době v takové fázi, že na jednom základu budou schopni postavit tiskový stroj a zároveň jsou schopni na té samé platformě postavit stroj pro dokončující zpracování. Anebo jsou schopni už to dnes tak nakombinovat, že máte tiskový stroj a zároveň máte na něm už nástavbu pro dokončující zpracování nebo zušlechťení nebo něco jiného. (Vždy záleží na tom daném zákazníkovi.)

Co se tije exkurze, jaké byly tvoje pocity, když jste dorazili domů? A ještě by mě zajímalo, jak si myslíš, že se to hodí pro tebe jako pro tiskaře do budoucna?

Mně to přišlo velice zajímavé. Tyhle praktické záležitosti z oboru. Já bych řekl, že to bylo opravdu velmi poučné a člověk se tady může podívat do blízké budoucnosti, kdy vidí, s čím se bude setkávat. V průběhu následujících let, pokud se budeme držet v tomto oboru, se s tím budeme na všech pracovištích setkávat.

Mockrát děkujeme za rozhovor.

Andrea Bartůňková

Nadace EURONISA rozdělila výtěžek z veřejné sbírky

Dne 20. února jsem se s dalšími třemi žáky naší školy (Natálie Procházka, Kateřina Nedvědová a Filip Horvát) zúčastnila slavnostního předávání peněz, které jsme získali během května a listopadu, kdy žáci chodili po Rumburku a vybírali pro staré lidi a postižené děti. Byli jsme vybráni, abychom jeli na libereckou radnici reprezentovat naši školu. V obřadní síni jsme byli svědky, jak se vybrané peníze předávaly určeným organizacím vždy z oblasti, kde probíhaly sbírky. U předávání byl přítomen i hejtman a primátor libereckého kraje. A po předání byl připraven raut pro všechny přítomné. Děkujeme také panu školníkovi, který se postaral o odvoz a také doprovod.

-perkismors-

Schránka pro vaše vzkazy

Dostala jsem takový nápad, a to přidat do časopisu anonymní vzkazy od studentů. Nebo i od učitelů? Vlastně od kohokoliv ze školy a pro kohokoliv! Vzkazy mohou, ale nemusí být anonymní. Musím se ale přiznat, že to nebyl čistě můj nápad, pouze aby se tato rubrika po letech obnovila. Inspirovala jsem se vydáním našeho časopisu z roku 1999. Vzorová strana z vydání je umístěna na interaktivní tabuli v prvním patře a schránka na vzkazy se nachází vedle ateliéru.

-Kamila-

Kubův návrat na Polygrafku

Kuba v redakci Bezevšeho - 2010

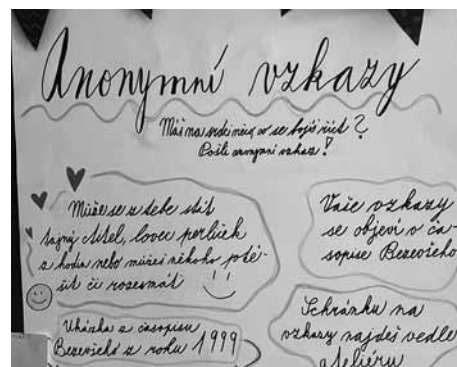
V rámci projektu **DEN PRO ŠKOLU** nás navštívil absolvent Polygrafky **JAKUB ŽIROVNICKÝ**. Ve třídě 4.S povyprávěl o své cestě ze střední školy na vysokou do Zlína a za prací do Brna, kde zakotvil a stal se ředitelem marketingové agentury Aetna. Kubo, moc děkujeme.

L. Příbylová

Některé věci jako oprýskaná fasáda školní budovy se nemění (už 18 let) a moje láska k polygrafii, vizuální tvorbě, vůni tiskařských barev a knihařských lepidel taky ne. Díky, Lucie Příbylová, že jsem si to mohl připomenout!

Vrátit se na střední školu bylo mega milé!

J. Žirovnický

Inspirativní setkání

V úterý 28. listopadu k nám zavítali vzácní hosté. Pozvání k besedě s našimi žáky přijali pánové Vojtěch Sedláček a Jan Urban. Jako první se před polední pauzou ujal slova V. Sedláček. Po obědě převzal štafetu J. Urban, který kromě vzpomínek na dobu komunistického režimu a válku v Bosně a Hercegovině mluvil také o pro mnohé ožehavém tématu odsunu Němců z Československa.

Zatímco Jan Urban k nám do školy přijel již potřetí (články i obsáhlý rozhovor najdete ve starších číslech Bezevšeho), Vojtěcha Sedláčka jsme v Rumburku uvítali poprvé, proto jej ve svém příspěvku blíže představím. Český podnikatel, někdejší disident a signatář Charty 77 se rozhovořil nejen o svém životě v době komunistického režimu, ale i o četných aktivitách po roce 1989, kdy kupříkladu působil jako šéf Úřadu vlády. Ve své práci se zaměřuje na pomoc potřebným, ať už jde o osamělé matky, tělesně handicapované či lidi bez domova. Dlouhodobě podniká ve společnostech vytvářejících pracovní příležitosti pro osoby se zdravotním postižením. Roku 2014 založil projekt *Nejdřív střecha* pomáhající bezdomovcům, v roce 2021 pak projekt *Nejdřív souseď*, který pomáhá osamělým seniorům. Je také členem České astronomické společnosti a zabývá se osobností Johanna Keplera.

V debatě s žáky Polygrafky hovořil o roce 1968, zážitcích z vojny, podpisu prohlášení Charty 77 i normalizačních sedmdesátých a osmdesátých letech. „*Sedmdesátá léta byla mimořádně mrtvolná, co se intelektuálního směřování týkalo, ale na druhou stranu to byly naprosto senzační doby, kdy jsme se mohli potkávat. Pravidelně jsme se setkávali na takzvaných bytových seminářích,*“ popisuje toto nelehké období. Samozřejmě také zažil vý-

slechy ze strany Státní bezpečnosti, které probíhaly různě, občas i podle známé strategie, kdy jeden vyslyšající hrál roli hodného a druhý zlého: „*Taky jsem zažil takové, kdy vám jeden říká: ‚Vy takovej rozumněj chlap, chytrej, všichni to o vás říkají.‘ A druhý říká: ‚No, tedy, to je neuvěřitelný, jak vy jste bezcharakterní člověk. Tři děti a nedostanou se kvůli vám na školu.‘ Tak jsem říkal: ‚Kvůli mně ne, když se dobře učí, nebo se budou dobře učit... To jedině, že by jim někdo bránil, aby se tam dostali.‘ Byly ale výslechy, kdy to tak ne-*

bylo. Potřebovali od vás zjistit nějaké věci a tam byli protivní...“

Po sametové revoluci se s plnou vervou věnoval sociálnímu podnikatelství. V besedě jsme se dotkli také otázky, zda a jak se změnil přístup české společnosti a především zaměstnavatelů k tělesně handicapovaným: „*Hodně se změnil, ale ještě se musí změnit. Nedá se to srovnat s dobou před sedmadvaceti, osmadvaceti lety, to je velký rozdíl k lepšímu, ale ne takový, aby člověk vyhazoval rukama.*“ Výrazným tématem naší diskuze se stala problematika lidí bez domova. Vojtěch Sedláček hovořil nejen o předsudcích, které řadu z nás ve vztahu k bezdomovcům provázejí: „*Máme jako společnost těžké předsudky, protože jsme přesvědčení, že ten člověk na ulici do toho spadl, protože si za to může a že je to spravedlivý trest za jeho chyby. To je ale blbost. I když si za to do určité míry může, tak ta situace, do které se dostává v bohaté společnosti, je obžalováním té společnosti.*“ Zdůrazňuje, že zásadně nikdy nad nikým neláme hůl.

Vojtěch Sedláček je energický, charismatický, vzdělaný muž a brilantní diskutér. S Janem Urbanem pootevřeli dveře k mnoha zajímavým otázkám, na něž ne vždy zbývá v běžné výuce dostatek času. Děkujeme oběma hostům za ochotu a otevřenost, s nimiž se s námi podělili o své vzpomínky, někdy i velmi bolestivé. Závěrem bych rád vyslovil přání, že jsme se u nás ve škole nečetkali naposled.

-fis-

To musíš vidět a slyšet, abys pochopil

Besedy na Polygrafce jsou už tradice. Kolik jsme měli hostů! A jaké osobnosti! Některé méně známé dnešním žákům, často však s těžkým osudem. Přesto to nevzdali.

Populární a známé osobnosti samozřejmě způsobí pozdvižení. Tak tomu bylo i dnes, kdy jste u nás mohli potkat na chodbě, v jídelně, v ateliéru nebo v učebně číslo 11 (ráda ji nazývám katakomby) pana Miroslava Etzlera, známého českého herce.

Ve svém nabitém programu si udělal čas, aby nám vypravoval nejen o divadle.

Beseda byla strhující, ještě se k ní vrátíme v příštím čísle Bezevšeho.

Pana Etzlera bych mohla poslouchat celé hodiny, protože má o čem mluvit a navíc okoření svoje povídání humorem. Má přitom takový rošťácký výraz, takže vás prostě dostane.

Všechno, co řekl, dopadlo na úrodnou půdu. Na našich studentech bylo vidět, že poslouchají, že se jim mnoho věcí dotýká, že jim rozumí. Možná nejspíš nevěděli, kdo byl Mírek Dušín z Rychlých šípů nebo herec Jiří Adamíra, ale mnozí z nich rozuměli tomu, že si mají jít za svým cílem, že se nemají podceňovat a že má šanci úplně každý.

Musím ocitovat, co asi zapůsobilo nejvíc: „Když člověk nesedí na elektrickém křesle, má vždycky šanci něco udělat se svým životem, i když nadělal plno průšvihů.“

Naši žáci byli slušní, soustředění, řada z nich mě opět mile překvapila a z mnohých dotazů, které zazněly, mám radost.

Musím vyzdvihnout i výkony našich moderátorů Hany Havlíkové a Adama Halamky.

Pan Etzler si nevzal za tuhle besedu ani korunu, nechtěl přijmout ani příspěvek na benzín. Musím smeknout, protože po besedě spěchali Etzlerovi do Liberce (ano, M. Etzler přijel s partnerkou a pětiletým Samíkem), kde měl syn fotbal, přesto se nám všem věnovali do poslední chvíle. Stačili jsme ještě ve sborovně trochu poklábořit, pak ještě naložili pana Stránského na palubu svého auta a svezli ho do Cvikova, neuvěřitelné!

Musím znovu říct: děkujeme, děkujeme, děkujeme.

P. S. Same, až s tatínkem přijedeš příště, budeme spolu zase blbnout u piana!

**Podrobnější článek o besedě přinese-
me v příštím čísle Bezevšeho.** -ŠA-

Beseda s hercem Miroslavem Etzlerem

22. února 2024 k nám na školu přijel známý herec Miroslav Etzler s partnerkou a synem.

Tato beseda byla určena pro třídy 2.S a 2.A a pro pár vybraných studentů z jiných ročníků.

Miroslav Etzler mluvil o svém životě jak v divadle, tak mimo něj. Popsal nám pár zajímavých momentů ze svého mládí ve škole, v divadle nebo při natáčení s herci. Dozvěděli jsme se, že nejraději hraje záporné role a mnoho dalších zajímavých informací o jeho osobě.

Pověděl nám o Alzheimerově chorobě, na kterou bohužel v poměrně mladém věku zemřela jeho maminka Marie Etzlerová.

Beseda dle mého názoru byla velice povedená, mnoho z nás se zasmálo a pobavilo. Dostali jsme pár rad do života, které si myslím nejsou úplně zbytečné, ba naopak jsou velmi dobré a v životě rozhodně užitečné.

-Kat-

Jak jsme připravovali a užili si ples

Maturitní ples je událost roku, za kterou stojí obrovský kus práce. Přinášíme vám pohled do zákulisí příprav. Položila jsem maturantům dvě otázky.

1. V čem spočívala tvoje role při přípravě plesu? 2. Splnil ples tvé očekávání? Odpovědi maturantů mluví za vše!

-ŠA-

Fotografie s krásnou atmosférou plesu: Tereza Sobotková a Tomáš Plešinger

1 Moje úloha spočívala především ve výrobě krátkého maturitního filmu. Tento počín považují za svou největší úlohu, již jsem sehrál při celkové přípravě našeho maturitního plesu. Scénář jsem napsal s Vojtěchem Karáskem, kterého jsem požádal o spolupráci. Následnou režii filmu jsem provedl s Markem Králem. I když mohu výsledek hodnotit jako poněkud patetický počín, v němž se nachází bezpočet chyb, jsem přesvědčen, že svůj účel, za kterým byl stvořen, splnil.

2 Jsem toho názoru, že lepší ples jsem ani nemohl žádat.

Václav Jonáš

1 Nejvíce jsem si asi mákl na přípravě plesu v den konání, když jsem dělal výzdobu, řešil různé problémy a sháněl věci na poslední chvíli. Pomáhal jsem s dokončením policejního auta, tabla, samozřejmě jsem se i poctivě učil choreografii. Překvapilo mě, že jsme dokonce měli během příprav čas si i na chvíli sednout a ještě si popovídat, protože všichni dělali, co měli, a příprava sálu šla opravdu dobře.

2 Ples vyloženě předčil moje očekávání a jsem rád, že proběhl v takové atmosféře, jaká tam byla. Zatím jsem slyšel jen vlídná slova od ostatních a některé problémy, které vznikly na místě, byly většinou rychle vyřešeny. Stres jsem měl, ale atmosféra na plesu byla silnější.

Jaroslav

1 S čistou upřímností můžu říct, že jsem se na přípravě plesu nijak nepodílela. Mým úkolem bylo, stejně jako u ostatních, shánět sponzory. Měla jsem objednat květiny, které stejně nakonec objednal Štěpán, protože nebyl spokojený s cenou.

2 Až na drobné detaily ples splnil to, co měl. Žádná očekávání nebyla, takže ani žádná zklamání.

Tearte

1 Moje role při přípravách maturitního plesu byla zařídit společný bankovní účet a také ho spravovat společně se Štěpánem Žďánským. Přes týden praxí jsme s dalšími spolužáky tvořili kulisu auta, která nás stála spoustu času a práce, ale stálo to za to. Nakupovala jsem v galanterii věci, co byly potřeba (gumičky na podvazky, suchý zip,..). Objednali jsme kostýmy, u kterých jsme nevěděli, zda dorazí včas (dorazily den před plesem). Pro jistotu jsme všichni hledali záložní, ale marně (všude bylo vše vyprodáno).

2 Ples byl dle mých představ, jen jsem ho přežila na paralenu, protože jsem měla angínu na pochodu, ale i přesto jsem si ho užila na tisíc procent. Všechny nácviky našich vystoupení stály za to, trénovali jsme, co to šlo, a dopadlo to skvěle. Velké DÍKY patří také naší koordinátorce a choreografce Markétě Bendlové, díky které jsme vše stihli a zvládli. Viktorie Olívie Danielová

1 Moje role při přípravách byla téměř dokonale přizpůsobena mému organizačnímu talentu – nijak zvláště výrazná. I přes snahu se mi nakonec moc sponzorů ulovit nepodařilo a většina mé pomoci tak zahrnovala příležitostnou pomoc ostatním organizátorům. I tak jsem rád, že jsem alespoň drobným dílem mohl pomoci k realizaci plesu naší skvělé třídy.

2 Mám-li hodnotit ples jako celek, myslím, že není nic, co bych mu měl vytknout. Celá naše třída předvedla své maximum a výsledek byl famózní. Byla to skvělá odměna za práci, kterou všichni odvedli.

M. D.

1 Mým úkolem bylo sestříhat všem písničky na nástup. Z počátku jsem se toho děsil, jelikož jsem nikdy se zvukovými dokumenty nepracoval. Nakonec se ale ukázalo, že se nejedná o nic složitého. Většinu písniček jsem měl sestříhanou do dvou minut, oříškem spíš bylo je od všech získat. Také jsem s několika dalšími spolužáky dělal tombolu, což sice trvalo dlouho, ale celkem mě to bavilo.

2 Na ples jsem se strašně těšil, protože jsem vždy chodil na plesy jako host a těšil se, až jednou nadejde můj čas. Než jsem se stačil vzpamatovat, tak už byl den plesu a já jsem stál před obrovskou spoustou lidí. Ples jsem si strašně užil, utekl mi strašně rychle a jsem rád, že jsem ho strávil s svými blízkými. Budu na něj vzpomínat s radostí.

Jakub Matěj Louda

1 Poskytovala jsem místo za výhodnou cenu k nacvičování choreografie, tudíž jsem každý týden musela zařídit náležitý čas, aby tam bylo volno a my mohli nacvičovat. Druhý můj úkol byl vedlejší, od lidí vymáhat fotky z dětství a z přítomnosti, které se později promítaly na plese při našem šerpování.

2 Na tisíc procent, prodala jsem jen za mě přes padesát lístků. Vidět tolik lidí, co pro mě moc znamenají na jednom místě, neuvěřitelný zážitek a všichni tam u toho byli se mnou. Musím říct, že jsem měla problém projít uličku bez toho, abych se s někým nedala do řeči a aby mě nepozval na panáka. Miluju lidi a vždycky jsem tu pro ně, teď tu oni zase byli pro mne.

M. S.

1 Při přípravách jsme měli každý za úkol sehnat sponzora plesu. Já jsem měl oslovit firmu Horák. Bohužel mi bylo zástupcem firmy sděleno, že nám nemohou sponzorovat ples. Mým druhým úkolem bylo zeptat se třídy na písničku k nástupu. V den maturitního plesu jsem pomáhal zdobit sál.

2 Podle mého názoru se nám maturitní ples povedl. I já jsem měl strach jako každý, jak se nám povede náš maturitní ples, a proto jsem byl hrozně rád, že se nám to takto povedlo. Svůj maturitní ples si budu pamatovat do konce života.

Ondra S.

1 Při přípravě maturitního plesu jsem pomáhala s kompletací tomboly a před plesem s přípravou skleniček a šerp.

2 Na ples jsem se těšila a byl mnohem hezčí, než jsem si ho dokázala představit.

L. P.

1 Každý měl při přípravách určitou roli. Já jsem udělala prezentaci se sponzory. Také jsme vyráběli rekvizity, jako je auto, a pomáhala jsem vyzdobit celý sál.

2 Moje očekávání se jednoznačně splnilo. Moc jsme si to užili, vše šlo tak, jak mělo. Samozřejmě pár maličkostí se nepovedlo, ale není to nic, co by mělo zkazit celý večer.

Karolína Mendová

1 Při přípravách se sepsal seznam žáků a každý dostal svůj úkol. Já jsem měl na starost grafickou vizáž plesu, tudíž vzhled lístků, programu, bannerů, plakátů či hlavičky do fotokoutku. Po grafickém zpracování jsme konzultovali tisk a dokončovací zpracování se školou. V den plesu ještě stávkoval Photoshop, a tak jsem musel tento problém se starší verzí vyřešit, našťastí se to povedlo a na fotkách máte kousek mě. Při přípravě plesu jsem pomáhal ještě s výzdobou a organizací. Následný den jsem pomohl shromáždit věci, abychom si je odvezli. Jsem rád, že jsem mohl tomuto plesu dělat design, jelikož mě následně oslovili další plesy a naše organizátorka a choreografka v jednom mi nabídla spolupráci na dalších plesy. Vše jsem si to náramně užil.

2 Celkově ples naplnil moje očekávání, i když byly menší nedostatky, ale to se dalo čekat. Ples jsem si ve finále užil už i jen díky přítomnosti mé rodiny a přítelkyně, která mě podpořila.

T. Zatloukal

Hřejivý pozdrav maturantům a pedagogům od rodičů v podobě básničky!

*Byli jsme na maturáku,
to vám byla nádhera,
muzika a vystoupení
nechyběla tombola.
Studenti si připravili
vystoupení nádherné,
nezůstalo oko suché,
bylo to moc dojemné.
Velké díky si zaslouží,
ti co taky fotili, choreografka
a DJ, všichni si to užili.
Co však musím vyzdvihnout
a velké díky všem
pedagogům z Polygrafie.*

Děkujeme moc za všechno!
Rodina Valentová

1 Nebudu lhát, ale moje funkce při přípravách plesu nebyla úplně velká. Samozřejmě neměl jsem úplně nohy nahoře a občas s něčím pomohl, připravil, donesl a podal, ale jinak jsem byl spíše ze skupiny lidí, kteří se na ples spíše jen těšili, prostě byli plní očekávání. Můj úkol spočíval ve shánění doutníků, což opravdu nebyl velký úkol, a jestli se to dá považovat za činnost, tak naučit se choreografii. Ale jinak měli vše pod palcem spíše ostatní (Marek, Štěpán, Viky, Anet a další). A i za to jim ode mě patří obrovské díky.

2 Ano, ples mé očekávání nejen splnil, ale také o dost více překonal. Už od prvního nástupu jsem absolutně nechápal, jak skvělou atmosféru jsme byli schopni všichni udělat. Vše se povedlo na výbornou a to, co ne, tak byly malé věci, které se dají přejít.

A musím říct, že naše afterparty byla naprosto skvělá a už teď legendární. A až do konce života budu vzpomínat, že tohle byla velká jízda.

M.

1 Myslím, že v počátku byla moje role nastartovat celou třídu a někde začít, protože jsme do té doby o plesu spíše přemýšleli, než děláli konkrétní věci. Poté se role plynule přeměnila v organizování řady různých věcí jako obrazových materiálů, tiskovin, nahánění lidí, vytvoření a focení tabla, správa facebooku, prodej lístků a vytvoření našeho maturitního videa. Nicméně nikdy jsem na žádanou z těchto věcí nebyl sám a vždy mi někdo pomáhal.

2 Ples splnil mé očekávání na tisíc procent. Jsou věci, které se nepovedly tak, jak měly, ale bez toho to asi nejde. Takže s naším plesem jsem velmi spokojen.

Marek Král

1 Moc velkou roli při organizaci jsem neměl, jenom při nákupu pití do backstage (zázemí maturantů), bohužel u toho jsem taky moc nezasáhl. Ale u samotné výzdoby a přípravy už jsem byl a pomohl hodně, stejně jako všichni ostatní samozřejmě. Jediné zranění z celé přípravy bylo roztavené lepidlo na mé ruce, díky, Marku. A samozřejmě nácviky předtančení a půlnočka byly dokonalé.

2 Ples zcela předčil moje očekávání. Strašně moc jsem se bál a stresoval se, že něco nevyjde nebo něco takového. Naštěstí moje obavy byly zcela zbytečné a ples z mého úhlu pohledu byl zcela dokonalý a teď je mi líto, že je za námi a maturita před námi.

Honza

1 Já jsem se ještě s jedním spolužákem podílel na přípravě plesu nejvíc. Osobně jsem nad plesem přemýšlel již v prváku. V druháku jsem přišel za svými spolužáky ohledně výběru místa a data. Od té doby jsem tak nějak postupně začal dělat spoustu věcí od vydávání lístků, příjmu plateb, kupování věcí, placení věcí, až po buzerování ostatních. Nejvíce jsem ale pyšný na stužkovací večírek, který jsem zorganizoval sám, a jsem rád, že jsem slyšel tak nádherné ohlasy. Z mého pohledu jsem dělal tak nějak všechno, ale něco naplno a s něčím jsem jen dopomohl. Hlavně vše jsem dělal dobrovolně a s nadšením, jelikož prostě v organizování se dokážu najít a myslím si, že je to má silná stránka. Takže do příprav plesu jsem šel jednoduše naplno a s nadšením a odhodláním, že udělám všechno pro to, aby byl ples výborný, a myslím, že se to podařilo.

2 Určitě ano. Ples jednoznačně naplnil má očekávání. Já jsem byl velmi nadšený a ani jsem nebyl nervózní, jelikož jsem věděl, že je vše připravené tak, že se ples podaří a nenastane žádný enormní problém. Samozřejmě se objevily malé nedostatky, což je samozřejmě, ale nebylo to nic, co by velmi zkazilo celkový dojem z plesu.

Štěpán Žďanský

1 Má role při přípravě nebyla příliš veliká, protože jsem nerada jakkoliv střídala pozornost, takže na mě stejně jako na ostatní padl úkol, kterého jsem se zhostila nejlépe, jak jsem mohla. Měla jsem napsat seznam jídla do backstage. Jídlo jsem řádně sepsala a dbala jsem i na hladovce. Nakonec jídlo nebylo ani potřeba, protože ti naši hladovci zas tak moc hladoví nebyli a stačil jim alkohol, kterého tam bylo více než dost.

2 Rozhodně předčil! Ples už mám bohužel za sebou, i když to byla stresující záležitost, přesto bych měla ples nejraději každý rok. Bylo úžasné a zajímavé vidět mé spolužáky i jinak než v lavicích, skoro jsem je ani nepoznávala. Myslím, že za naše čtyři roky plně poznávání a legrace byla tohle

krásná třešnička na dortu. Bylo až k nevíře vidět, jak jsme se všeho chopili jako třída. Samozřejmě bylo i pár dohadů, ale čert to vem. Pilně jsme cvičili tanec, vše připravovali do posledního puntíku a uskutečnilo se to. Je to krásný odkaz naší třídy. Nečekala jsem ani tolik lidiček, ale jakmile se plnil sál, měla jsem srdce až v krku. Útěchou mi bylo pár mých spolužáků, kteří na tom byli hůře než já. Tak mi nezbývalo nic než hrát, že nestresuji, a podporovat ostatní. Bylo zde také plno emocí, slz, smíchu a radosti. Teď jen mohu říct, že na tohle nikdy nezapomenu. Miluju vás všechny.

Tereza Lukáčová

1 Řekla bych, že moje role se dá nazvat jednoduše jako vedlejší. Nepatřila jsem mezi hlavní organizátory, a tak na mne padly úkoly jako sehnat sponzory, sdílet informace tak, aby se o plesu dozvědělo co nejvíce lidí, chodit na nácviky tančení a v mém případě ještě zpracovat prezentaci, která se spouštěla během šerpování.

2 Dle mého očekávání překonal, ať už v dobrém, nebo špatném. Například ten počet stresu a strachu, co se na mě shrnul při otevření sálu, nebo neskutečná tréma před předtančením, to jsem opravdu nečekala a bohužel mě to na pár hodin i poté poznamenalo. Ať tu ale nejsem jen negativní, určitě i přesto nepříjemné to byl úžasný ples a určitě se tak stal mojí nejlepší a nejoblíbenější vzpomínkou na střední jako takovou. Žádný maturant by si nesměl nechat ujít svůj ples.

K.

1 Já osobně jsem se na plesu podílela, ale ne moc. Pomáhala jsem s celou tombolou, vyráběla jsem plátno na tablo. Snažila jsem se sehnat sponzory, ale marně. Dovázela jsem tombolu od svých příbuzných. Zběžně jsem se podílela na výrobě auta (dekorace při předtančení). Sháněla jsem pro nás holky narychlo nějaká policejní trika, kdyby náhodou nepřišly kostýmy (nakonec dorazily den před plesem). Snažila jsem se pomoci, jakkoliv to šlo, i když většinou nikdo moc nechtěl.

2 Ples byl úplně úžasný. Strašně moc rychle to celé uteklo. Hodiny běžely jako splašený. Ples jsem si moc užila, i když jsem se z počátku bála a byla ve stresu. Mrzí mě, že už ho máme za sebou. I když někdy něco nešlo podle plánu nebo se pokazilo, tak se to hned opravilo a jelo se dál. Řekla bych, že se ples hodně vydařil.

Jířa

1 Měla jsem na starosti s Terkou Píšovou zařídit květiny, vybraly jsme pro nás maturantky krásné bílé růže. Ale pak nastal pro nás kámen úrazu! Jaké květiny vybrat pro naši třídní učitelku a paní zástupkyni ředitele? Nakonec jsme zvolily barvy pugétu Polygrafka, což znamená červená a bílá barva, byly to nádherné růže. Další květina, nad kterou jsme přemýšlely, byla květina pro naši milou koordinátorku a chore-

ografkou Markétu Bendlovou, které za vše moc děkujeme Vybraly jsme pro ni mix jar-ních květin, kytice byla také nádherná.

2 Za mě upřímně stoprocentně. Kdyby to šlo, zopakovala bych ho celý znovu. Sice to byl dost stresující den, panovala velká nervozita z šílených asi šesti set lidí. Strašně moc jsem si to užila a všem moc děkuji, tohle je vzpomínka na celý život.

Ela

Ve dnech 15.–19. ledna 2024 se třídy 1.S a 1.A zúčastnily zimního výchovně-vzdělávacího kurzu na horské chatě Zvonici, která se nachází v Kořenově. Žáci měli možnost lyžovat, snowboardovat, běžkovat nebo i chodit pěšky. Všichni jsme si to moc užili!

Vojta Stodola, 1.A

Zeptaly jsme se našich spolužáků, jak si lyžařský kurz užili:

- Kuba Smržík: Bylo to fajn a jsem rád, že jsem se tam naučil lyžovat.
- Zdeňka Jandová: Užila jsem si to, bavilo mě hrát kulečnick.
- Verča Lacinová: Byl to úžasný a jedinečný zážitek, který bych si s radostí zopakovala.
- Vojtěch Stodola: Jako bylo to fajn, ale ta chata prostě nic moc.

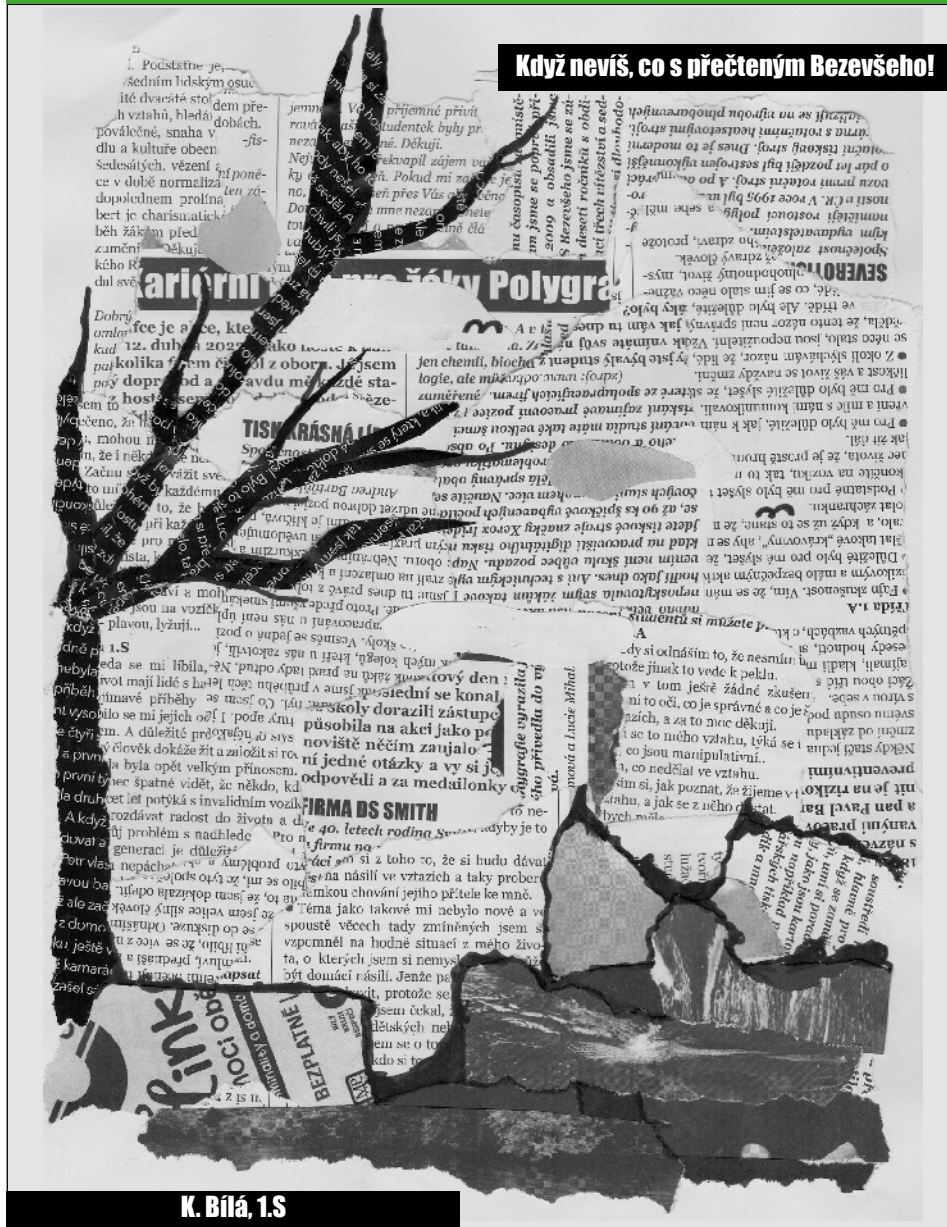
-Anežka-, -Rosie-

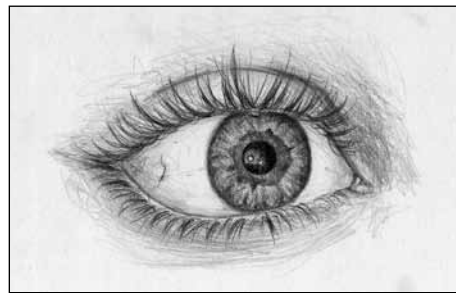

Práce žáků v odborném kreslení

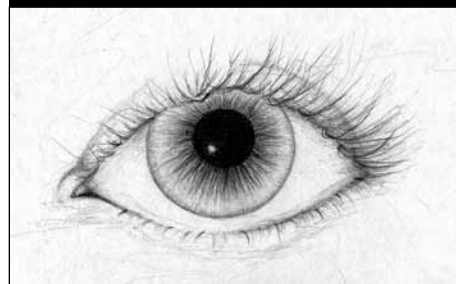
Když nevíš, co s přečteným Bezevšeho!

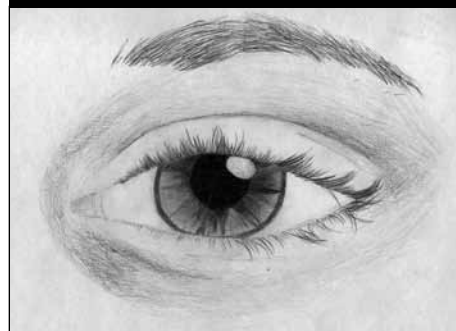
K. Bílá, 1.S

E. Hrušková, 1.S

K. Bílá, 1.S

M. Klautzová, 1.S

V. Rasočová, 1.S

M. Šafránková, 1.S

A. Avramová, 1.S

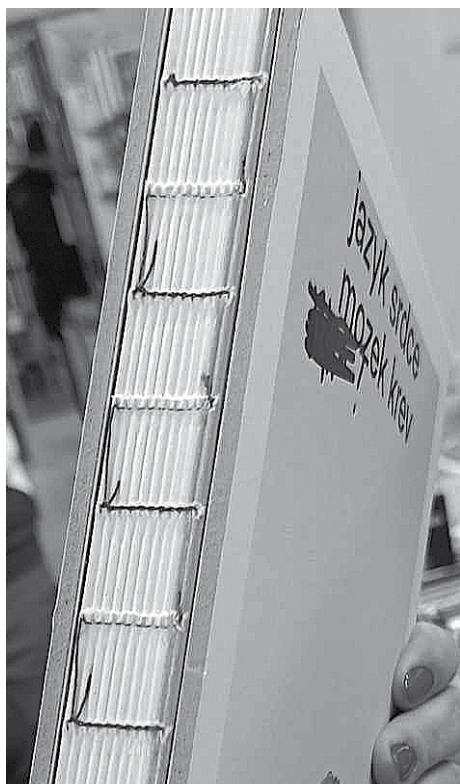

E. Hrušková, 1.S

V pátek 12. ledna jsme si se skupinou grafiků z 2.A zpestřili hodinu technologie a navštívili Knihkupectví Papírová loď, kde jsme hledali zajímavosti v obsahových částech knihy, které nyní probíráme.

L. Příbylová

Knížní krása

Co bylo dřív? Logo nebo firma?

Studenti ve třídě 3.S v rámci hodin technologie dostali za úkol vymyslet si vlastní firmu a následně pro ni vytvořit originální logo. To nejprve zpracovali jako náčrt na papír a hotový návrh poté v programu Adobe Illustrator převáděli do digitální podoby.

A. Lišková

L. Margalová

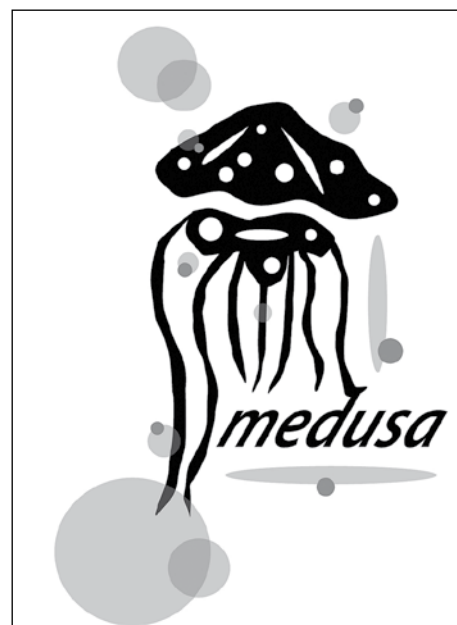
M. Šnejd

E. Maštaliřová

M. Horák

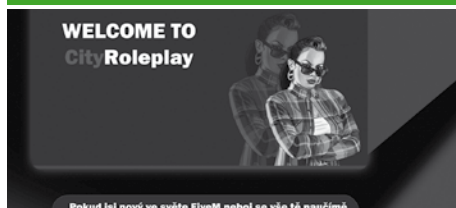

E. Vilková

I. Walter

GRAFIKA ? To mě baví!

Aktuálně jsem ve druhém ročníku a grafika mě baví čím dál tím více. I v osobním životě si grafikou dokážu přivydělat nějaké drobné a stále přitom rozvíjím své zkušenosti. Takže všem grafikům můžu jen doporučit: snažte se, hledejte a zlepšujte se.

-Miško-

Chtěla bych se s vámi podělit o pár fotek. Tyhle jsou z mého posledního výletu do Tisé. Snad se vám budou líbit. *-Anežka-*

Fotíme se s Bezevšeho

DOPISY

PRO ALLYSU

5. TÁTA

Milá Allyso, s Deanem jsme se domluvili, že na naše další rande už nepůjdeme do žádné restaurace, ale půjdeme se projít do lesa. Byl to jeho nápad a mě to docela překvapilo, ale také jsem si řekla, jestli bych tentokrát neměla iniciativu vzít do svých rukou. Cítím se špatně, že vše plánuje on. Ale jestli tentokrát všechno vyjde, tak další rande naplánuji sama.

V lese sice není nic moc, co by mohlo oživit či rozptýlit konverzaci, ale jsem tam sama sebou. Asi se inspiřuji tebou a kopnu do sebe před cestou jednoho panáka, ať se trochu uvolním. Samozřejmě si dělám srandu. S láskou, Rory.

Přeložím kus papíru, vsunu ho do bílé obálky a napíšu na ni dnešní datum. Chvilí jen tak držím obálku v ruce a prohlížím si její čistě bílou barvu. Přitisknu si obálku na prsa a užívám si tu vděčnost, kterou cítím ke své sestře za to, že se jí mohu svěřit. Obálku odložím do šuplíku k milionu dalších dopisních obálek, na které se práší, poté, co naposledy nosem vdechnu vůni papíru. Zadívám se na štos obálek a znovu se zaměřím na tu bílou barvu. Zajímavé, jak je bílá barva úplně prostá a přitom tato věc obsahuje tolik slov a pocitů.

Slyším kroky jdoucí ke dveřím mého pokoje a hned na to Graysonův hlas. Tátův hlasitý hlas. „Rory, co si dáš k večeři? Pekl jsem kuře nebo si můžeš dát to rizoto ze včera.“

„Dám si to kuře,“ křiknu a zavřu šuplík těsně předtím, než se otevřou dveře.

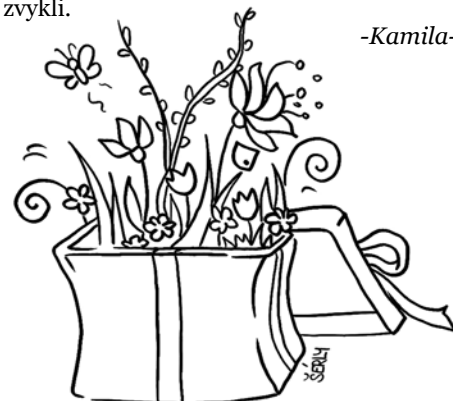
„Tak jo. Co děláš?“

„Nic, dělala jsem úkoly a půjdu se najíst.“

„Jo,“ řekne táta a odejde.

Takhle nějak vypadají všechny naše konverzace. Myslela bych si, že se tahle naše zdrženlivost po letech vypaří, ale stále ji tam cítím. Jen jsme si na ty rozpaky asi oba zvykli.

-Kamila-

DENÍK „normálního“ DÍTĚTE

Čau, od doby, co jsem doma sám, uběhlo už docela dost dní, nebo ani nevím, nevím mám nějak čas.

Ukončil jsem školu a nechodím tam. S nikým se nestýkám, neděje se mi nic zajímavého, přežívám na potravinách, které jsme měli uschované ve sklepě pro případ nouze. Vlastně ano, děje se něco zajímavého. Co jsem nebyl asi dva týdny ve škole, přišel za mnou Chris, ptal se, co se děje. Vše jsem mu vyklopil a nechtěl mi věřit. Vůbec se mu nedivím, taky bych si nevěřil. Byl u mě doma skoro každý den, ale jednou přišel i s taškou plnou věcí, a to byl moment, kdy jsem zase vůbec nechápal já jeho. Šli jsme ke mně do pokoje a vše mi vysvětlil. Řekl mi, jak je to u nich doma vše na hovno, že peníze nejsou všechno, že mi závidí, že bydlím sám, že se na mě všichni vykašlali, ale že nechce, abych tu úplně přežíval sám, a tak jde ke mně, že nám spolu bude lépe. Ani nevíš, jak jsem byl v tu chvíli šťastný, po těch všech hovnech, co se mi v životě nebo respektive za poslední týdný stalo, jsem byl konečně opravdu šťastný. Objali jsme se, to objetí si snad budu pamatovat do konce mých dnů, které si myslím, že se už blíží. Ale jemu to rozhodně v plánu říkat ještě nemám, upřímně, nemám ani v plánu s tím cokoliv dělat, je mi to jedno, jsem šťastný a to je hlavní.

No je to docela chaotické, co? No tak abych to vše vysvětlil, od té chvíle, co mě matka se sourozenci nechala samotného doma jen s pár litry mléka a dvěma krabicemi cereálií a zásobami ve sklepě, se toho dost událo. Sekl jsem se školou kvůli psychice, která se mi nehorázně moc zhoršila. Začal jsem si, ale všimnout i problému, co se týče mé fyzic-

ké schránky, nejen mozku. Začal jsem slábnout, nejen kvůli tomu, že jsem přestal jíst nebo přestal chodit ven. Ne, je to úplně jiná slabost. Kolikrát nemohu ani vstát z postele, neudělám základní lidské potřeby, jako je čištění zubů nebo mytí. Nejde to, tělo ani mozek mi to nedovolí. Když už vstanu z postele nebo ze země, na které jsem usnul předešlý den, snažím se tyto potřeby dohnat, ale udělám pár kroků a podlamují se mi kolena a nemohu vstát. Kolikrát ani neudržím telefon nebo ovladač v ruce, tužku ani kartáček, prostě nic. Vše je tak těžké. Nevím, co to je, a ano, mám strach, co se děje, ale zároveň ne, protože kromě těch špatných věcí se přihodilo i něco krásného. Přišel se na mě podívat Chris. Ano, on, kluk, kterému patří mé srdce, kluk, pro kterého, kdybych to věděl, bych i z té postele vylezl a do sprchy se klidně doplazil, jen abych se mu líbil.

Byl to zvláštní den, seděl jsem na gauči a koukal na televizi, když mi z ničeho nic někdo klepal na dveře. Lekl jsem se, absolutně jsem to nečekal. Přišel jsem ke dveřím, otevřel jsem a tam stál on, ten v mých očích dokonalý kluk. Když jsme tam tak stáli a zírali na sebe, srdce se mi probudilo jako nikdy předtím, cítil jsem se, jako bych dostal novou jiskru do života. Po takové době! Pozval jsem ho dovnitř a zeptal jsem se, co se děje, že přišel, a on mi vše řekl. Řekl mi věci, co jsem nečekal, že z něho vyjdou. Chyběl jsem mu, chtěl mě vidět, chápeš to? Někomu na mě přece jen záleží. Pár dní ke mně takto docházel, a pak přišel den, kdy přišel i s taškou a já nechápal. Nastěhoval se ke mně. Že by život nebyl zas tak špatný? Bydlím s osobou, kterou miluji, a vypadá to, že i on mě má alespoň trochu rád. Jsem šťastný. Mrzí mě, že to brzy skončí. Asi bych mu to měl říct, ale ne teď. Jdeme si udělat hezký večer. Tak to řekl on. Teď připravuje jídlo, proto sem píšu, nechci, aby si to teď četl, teď opravdu ne, teď je ještě moc brzy. Už jde nahoru do pokoje. Zase se brzy ozvu, neboj. Drž se. Dobrou a najež se, nezapomínej na to, nedělej to, co já. MucQ. -Kat-

PŘEDSUDKY

Žít bez předsudků je ideál. O některých svých předsudcích víme, o některých jen tušíme a o jiných nemáme ani potuchy. Když o sobě víme, že trpíme předsudky, je to pokrok, protože pak existuje možnost, že budeme soudit opatrněji.

Zamyslete se nad svými předsudky. Kterými nejčastějšími předsudky trpíme? Došlo někdy u vás k posunu? Změnili jste pohled na něco, kde byly předtím předsudky? Máte ve svém okolí nějaký příklad předsudků, které vy nemáte?

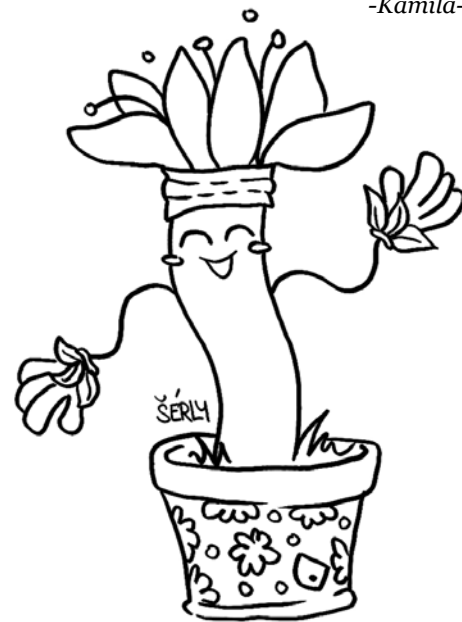
Myslím si, že předsudky jsou taková zrcadla a mají hodně blízko k nejistotám. Když si někdo sám sebou v něčem není jistý, často se stává, že tyto nedostatky a nejistoty

vidí na ostatních lidech. Jako kdyby na nich tyto nejistoty svítily.

Nejčastějšími předsudky jsou podle mě pohled na ty nejpovrchnější věci, jako je fyzická podoba, tedy vzhled, a následné opovržení, bez toho, aby člověk nahlédl dovnitř. Posouzení knihy podle obalu. To platí jak u lidí, tak u věcí a u všeho dalšího, nejenom u knih. Také to, že se lidé nechávají ovlivnit lidmi okolo nich. Snadněji se věří tomu, co lidé slyší, než aby lidé zůstali nestranní, když ještě nemají vlastní prožitek. Slyšet názory je i dostupnější, křičí na nás ze všech stran a to je v mém případě asi největší příklad předsudků v mém okolí – ve škole, na internetu, ale i venku na ulici a v rodině.

Rodina má obrovský vliv na to, jaký postoj lidé mají, protože od malička nám je určováno, co je dobré a co špatné. Ale kdo ví, co je vlastně dobré a co špatné? To nikdo neví. Lidé, kteří si uvědomují své předsudky a vědí, jak a proč vznikly, mají nadhled nad propojením mezi pocity, myšlenkami a chováním. Říká se tomu sebereflexe. Sebereflexe je ohledně předsudků dost důležitá, protože nelze nemít předsudky, ale lze je třídít. Na ty, které jsou už opodstatněné, podložené našimi zkušenostmi a dávají nám smysl, a na ty, které vytvořil náš mozek, protože přijímá informace, které musí nějak zpracovat a zpracovává je právě podle už převzatých vzorců.

-Kamila-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

ONE LIFE, neboli JEDEN ŽIVOT

Co se vám vybaví, když se řekne jméno Nicholas Winton? Já bych ho popsala jako hrdinu. Neskutečně skromného a odvážného muže, který nezištně pomáhal druhým. A to konkrétně za 2. světové války, kdy vypravil několik vlaků se židovskými dětmi, které směřovaly do Londýna, aby je zachránil před holocaustem. Své činy nechal dlouho pod zámek až do jednoho dne, kdy jeho manželka našla seznamy vypravených dětí, fotografie a příslušné doklady o emigraci. Předala vše historičce Elizabeth Maxwelové, která zorganizovala setkání Wintona s „jeho dětmi“ v pořadu televize BBC That's Life (Takový je život). Popsala bych to jako velmi dojemnou chvíli. Nicholas Winton do poslední chvíle nevěděl, že se zde setká s dětmi, které zachránil. Pak zazněla věta: „Ať povstanou ti, kteří za svůj život vděčí Nicholasu Wintonovi.“ Nato se zvedl skoro celý sál, neuvěřitelná chvíle.

Film Jeden život detailně popisuje situaci, vidíme zde realitu života před 2. světovou válkou, kde si už skoro všichni uvědomovali závažnost nacistického nebezpečí. Vcítíme se do osudů lidí, kteří své děti posadili na vlak s vědomím, že už se možná nikdy neuvidí. Ale také s vědomím, že budou zachráněni před hrůzami fašismu a genocidy. Teď bych trochu přiblížila, jak bylo těžké, takové dětské transporty zorganizovat. Pro každé dítě do věku 17 let bylo nutné získat náhradní rodinu ve Velké Británii a kauci ve výši asi 50 liber, potom již nebyl problém získat pro ně britské vízum a povolení k pobytu. Byla založena sekce BCRC, kterou řídil Winton z Londýna, kde s pomocí své matky a několika dalších dobrovol-

KDO ZACHRÁNÍ JEDEN ŽIVOT, ZACHRÁNÍ CELÝ SVĚT.

ANTHONY HOPKINS JESSICA FLYNN HELENA BONHAM CARTER

JEDEN ŽIVOT

níků vyhledával adoptivní rodiče, vyřizoval adopce u britských úřadů a vyhledával příspěvky na kauce. A mezitím jeho přítel Trevor Chadwick shromažďoval potřebné dokumenty od rodičů, kteří měli zájem poslat své dítě do Anglie, a vyřizoval u německých okupačních úřadů povolení k vycestování. To vše pod neustálým dozorem gestapa. Celkový počet zachráněných dětí dosáhl 669. Úplně poslední vlak s 250 dětmi byl vypraven 1. září 1939, ale ten byl zastaven a poslán zpět, protože ve stejný den vypukla 2. světová válka.

Nicholase Wintona považuji za hrdinu, který byl, je a bude důkazem toho, že je mezi námi stále lidskost a soucit. Všem doporučuji kino navštívit. Je to drsné, silné a dojemné, ale byla to realita, naše minulost, na kterou by se nemělo zapomenout.

„Nic není neuskutečnitelné, pokud to neodporuje zdravému rozumu...“

– NICHOLAS WINTON

-Lucy-

KAMENICE WINTER EDITION!

9. února 2024 se konal v českokamenickém kulturáku zimní festival. Měla jsem možnost se tam podívat a bylo to skvělé. Různí interpreti s různými žánry hudby udělali úžasnou atmosféru. Lidé se bavili, tančili, zpívali. Vypsaná Fixa všechny nabudila a já si to moc užila.

-Rosie-

POČTA Jiřímu Šlitrovi

ŠLI TŘI ŠLITŘI, ŠLI TŘI ŠLITŘI, ŠLI TŘI ŠLITŘI... Docela jazykolam, že? Jazykolam možná, ale hlavně skvělé představení na počest Jiřímu Šlitrovi, který by oslavil 15. února 100 let. Ale nejprve si přiblížíme, kdo vlastně Jiří Šlitr byl.

Jiří Šlitr byl český hudební skladatel, instrumentálníista, zpěvák, výtvarník a knižní ilustrátor. Odmaturoval v roce 1943 na gymnáziu. Byl také vystudovaný právník, ale právům se nikdy nevěnoval. Spoluzaložil rychnovský dixieland, hrající v Praze pod názvem Czechoslovak Dixieland Jazz Band, hrával s Akord clubem, kde se seznámil s Jiřím Suchým. S panem Suchým a Ferdinandem Havlíkem založil roku 1959 divadlo Semafor. Divadelní hra Šli tři Šlitři je, jak už jsem zmiňovala, vzpomínkou na tuto českou legendu. V podání Jiřího Suchého, Jitky Molavcové a grandiózního orchestru se stal večer pro všechny diváky nezapomenutelným. Nebyla to klasická hra, nebyl v tom žádný napsaný příběh. Ale schovávalo se v tom mnohem více. Jak úcta, pokora, tak i obraz pravého přátelství. Velice mne zaujala scéna, kdy pan Suchý prohlásil, že celý nápad na hru se vskutku originálním názvem vznikl proto, protože chtěl vyzdvihnout tři osobnosti Jiřího Šlitra, muzikanta, výtvarníka a komika. Zaujala mě také růže, kterou mu u konce představení symbolicky poslal „tam nahoru“. Snad bude doručena.

Toto byla moje druhá návštěva ikonického divadla Semafor, které si mé srdce svou atmosférou hned získalo. A já věřím, že jsem zde nebyla naposledy.

„Život je opona a my tu v pokoře čekáme, kdy navěky spadne. Život je muzikál, člověk jde na scénu, aby si odpykal tu svoji roli. Když si s ní poradí, dostane odměnu, někdy to nevadí, někdy to bolí...“ – JIŘÍ SUCHÝ

-Lucy-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

V listopadu 2023 jsem měla možnost navštívit výstavu Alfonse Muchy, která se koná v pražském Obecním domě. Naprosto jedinečný zážitek, který ve mně zanechal plno dojmů a pocitů, o které se s vámi v následujících řádcích podělím. Nicméně, pojďme si nejdříve trochu představit Alfonse Muchu. Alfons Mucha byl světoznámým českým malířem, grafikem, a návrhářem, který se proslavil zejména užitým uměním (plakáty, etikety, šperky a nábytek). Byl rovněž stěžejním představitelem dekorativního secesního stylu, jenž určoval „vzhled“ tehdejší doby.

Multimediální projekt iMUCHA v Obecním domě představuje práce jednoho z našich nejslavnějších malířů, ucelenou formou je rozděluje do jednotlivých období i tematických okruhů a jeho tvorbou provází sice stručně, ale vcelku přehledně.

Celá výstava byla velmi pěkně nainstalována, nechyběly ani interaktivní prvky, které dodávaly celé výstavě vskutku originální charakter. Bezsporně nejmonumentálnějším dílem Alfonse Muchy, který obdivují miliony lidí po celém světě, je Slovanská epopej. Dvacet velkoformátových pláten, do nichž mistr secese vtiskl dějiny českých Slovanů a ostatních slovanských národů. Při pohledu na rozpořádané části Slovanské epopeje spojené v jeden celek

a dokreslené dějovou hudbou, budete slova vtaženi do kusu naší historie, stejně jako já. V tento okamžik zapomenete na okolní svět a necháte volně plynout své myšlenky a pocity z této úchvatné výstavy.

Celá výstava se díky obrovskému zájmu prodlužuje až do března 2024. Takže neváhejte a nenechte si tento zážitek ujít.

„Smyslem mé práce nikdy nebylo ničit, ale vždy vytvářet, stavět mosty, protože musíme žít v naději, že se lidstvo spojí a že čím lépe si budeme rozumět, tím snazší to bude.“ – ALFONS MUCHA -Lucy-

COCOTTE MINUTE

Dne 25. listopadu minulého roku jsem byla na kapele Cocotte Minute v Tepličkách v klubu KNAK. Byla to jedna ze zastávek na jejich tour s novým albem ZLLÁ LÁSKA. Slyšet byly všechny písničky z nového alba, ale i starší jako třeba Bastard nebo 1,2,3, vpřed. Během koncertu byl i moshpit a také jsme mohli vidět vokalistu Martina Zellea, jak lezl po sloupu na balkon při písničce Bratře, nedovol! Atmosféra byla nezapomenutelná a já se úplně poprvé dostala až ke stage, takže jsme si se ségrou na konci koncertu domů odnesly i paličku od bubeníka. Samozřejmě tam nechyběl ani stánek s merchem, kde jste se po koncertě mohli vyfotit se členy kapely. Už se těším na jejich příští koncert.

-perkinsmors-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

Divadlo v Dlouhé a Tajný deník Adriana Molea ve věku 13 a 3/4

Tentokrát bych navrhnul komedii, má velký úspěch a každé představení je vyprodané, řekl kolega a kamarád Filip a my nadšeně souhlasili. Jak by také ne, když víme, že má výborný vkus a odhad a že pokaždé vybere představení, které stojí za to.

Tajný deník Adriana Molea od Sue Townsendové jsem nečetla, vůbec jsem netušila, kdo je Adrian Mole, ani jsem se nepodívala na stránky divadla, doufala jsem, že nám Filip v autobuse zase vše o divadle, představení a hercích řekne. A tak se i stalo. Opět jsme poslouchali charismatický Filipův výklad a těšili se na dramatizaci tajného deníku teenagera.

O Divadle v Dlouhé jsem nikdy nic neslyšela, přestože se nachází kousek od náměstí Republiky. Kdo by řekl, jak překrásné prostory tu najdeme. Seděli jsme víc než pohodlně, dokonce ve druhé řadě. Filip! Zázrak! Musím s radostí napsat, že divadlo bylo strhující. A navíc z jeviště zněla kromě dialogů živá hudba, každý herec na něco hrál a zpíval. Někteří se kvůli této hře museli naučit na hudební nástroj, přestože už na nějaký hráli (třeba Eva Hacurová se za krátkou dobu naučila na saxofon).

Užili jsme si humoru a hudby 80. let (Uriah Heep, Bee Gees, Sweet a další) s vtipnými texty Miroslava Hanuše. A také tu hostovala naše milá paní Hanka Frejková, která nám tady kdysi na Polygrafce vyprávěla o své knize Divný kořeny.

A komu za představení poděkovat? Především Miroslavu Hanušovi (režie, výběr, úprava hudby a texty písní), Milanu Potočkovi (výběr hudby, hudební aranžmá a nastudování), Janě Hanušové (pohybová spolupráce), Karole Štěpánové (dramaturgie), Haně Fišerové (kostýmy) a hercům Martinu Matejkovi, Pavlu Tesařovi, Marii Turkové, Evě Hacurové, Kristýně Jedličkové, Jiřímu Wohankovi (jeho stoj na hlavě překonal zákony zdravého rozumu) a dalším. A můj velký obdiv patří revivalové kapele!

Setkali jsme se tu opět s naší kamarádkou a kolegyní Janou Pokornou, která za námi do divadla vždy přijede z jiné strany, obejmeme se a po představení se zase rychle rozloučíme. Vracíme se domů, každý jiným směrem.

Tentokrát jsme se ještě zdrželi s paní Hankou Frejkovou, která si na nás udělala čas. Bylo to velmi milé setkání a posezení. Třešnička na dortu. Tolik upřímnosti, radosti, moudrosti, ale také nadhledu a humoru. I židovské anekdoty zazněly. Musím se paní Frejkové zeptat, který elixír mládí užívá, zářila z ní taková svěžest!

Jsem tak ráda, že díky Filipovi zažíváme tolik kultury. Prostě nás ve všední den po pracovní době nemilosrdně naloží do autobusu a vyveze do Prahy. No a co, vyspíme se v příštím životě.

-ŠA-

PALIA simulátor klidného, vesnického života

Už docela dlouhou chvíli píšu do Bezevšeho všelijaké recenze na knihy a seriály, věřím, že si je užíváte. Ale možná by se hodilo i třetí téma, které by mohlo některé z vás potěšit. V dnešní době jsou videohry velice oblíbeným způsobem zábavy a některé nás mohou poučit, s jinými zažijeme příběh na vlastní kůži. Věřím, že mnozí z čtenářů si nějakou tu videohru občas pustí. A proto jsem se rozhodla přinést vám recenzi na hru Palia.

Tato hra byla vydána teprve v srpnu 2023 studiem Singularity Six, ale už teď má za sebou velké množství fanoušků. Její stav se stále rozvíjí a i proto toho má spousta co nabídnout. Jedná se o velice multiplayerový (více hráčů) simulátor života. Můžete farmařit, chytat brouky, lovit nebo si zajít na ryby. Jste obklopeni postavami z městečka, ve kterém žijete, a každá z nich má svůj vlastní příběh k odhalení, pokud se s nimi dokážete spřátelit. Podle toho, v jaké zemi žijete, tam vás hra šoupne, aby se vám lépe komunikovalo s ostatními hráči. A jako třešnička na dortu je hra úplně zadarmo, najdete ji na jejich stránkách a tak to i prý má zůstat. Jediné možné platby ve hře jsou kosmetické a nepovinné. Proto si myslím, že si hra zaslouží co nejvíce reklamy. Je snadno vidět, kolik lásky jejím vývojem opravdu proudí. Řekla bych, že je to perfektní pro lidi každého věku, ať jsou hráči nebo se chtějí do her nějak pustit, ale neví, kde začít. Jednoduše se ovládá, její příběh je rozkošný a komunita vybudovaná za těch pár měsíců od vydání je přátelská, snažíci se pomoci, co to jen jde.

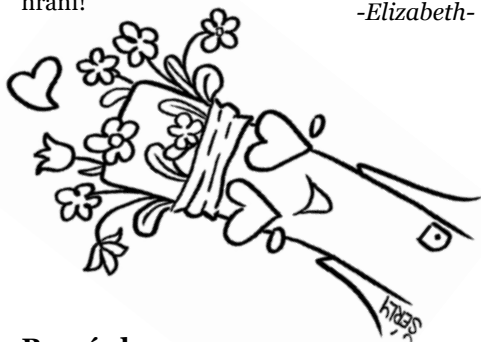
✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

Po vytvoření postavy se ocitnete ve zřícenině na kraji městečka, doslova z ničeho nic. Najde vás holka jménem Jína, vypadá spíše jako fialový elf než jako člověk, a její robot Hekla. Jína se totiž už dlouho zabývá náhlým výskytem lidí, o kterých si mysleli, že vyhnuli. Ačkoliv je při vaší konverzaci ostražitá, nabídne, že s vámi zjistí váš původ a proč jste se objevili zrovna teď. A poté jste vypuštěni do světa Palie, povzbuzeni si udělat kamarády a najít si mezi nimi domov. Jste doprovázeni několika úkoly, které se týkají příběhu samotného a pomohou vám vložit se do hry, ale můžete je plnit svým vlastním tempem anebo splnit vedlejší úkoly ostatních postav. Jejich svět se stane vašim k prozkoumání.

Pokud jste už někdy slyšeli o hrách, jako jsou Stardew Valley, Animal Crossing nebo Harvest Moon a užili jste si alespoň jednu z nich, silně doporučuji tuto. Osobně mě hra nesmírně baví a ráda o ní šířím slovo. Doufám, že se na ni podíváte, a těm, co přemýšlejí o jejím stáhnutí, přejí příjemné hraní!

-Elizabeth-

Pozvánka na

BURZU dámského oblečení

Všem nadšencům do secondhand stylu života.

Zvu vás na letošní první burzu (nejen) dámského oblečení v rumburském domě kultury v neděli 17. března 2024.

Pokud stejně jako já dáváte rádi věcem nový život a nepotřebujete věci nové, ale naopak oceníte to, co už jednou bylo vyrobeno a má svou historii, pokud nechcete podporovat fast fashion módních řetězců, přesně pro vás organizujeme již sedmým rokem burzy oblečení v Rumburku.

Jste srdečně zváni!
Andrea Bartůňková

Výlet do Olomouce

O letošních jarních prázdninách jsem si vyrazila do Olomouce. Jen tak na tři dny nasát atmosféru této moravské metropole. Zkuste to taky!

Fotíme se s Bezevšeho

Cesta trvá pět až šest hodin, a když máte dobré čtení, užíváte si každou minutu (moje první jízda pendolinem, hezké).

Olomouc je krásná a já tam určitě nebyla naposledy.

Horní náměstí se Sloupem nejsvětější trojice, který je zapsán na seznamu UNESCO.

TIP na závěr? Kamarádka mi doporučila ubytovat se na vysokoškolských kolejích a já ti za to, Dito, moc děkuji! Cenově „superdostupné“ a v úplném centru města.

Andrea Bartůňková

Jak jsme vyráběli papír

Se třídou 2.A jsme si zpestřili výuku a zkusili si vyrobit papír. Ne ze dřeva (primární vláknina), ale ze zbytků papíru (sekundární vláknina) od řezačky. Papír jsme nashromáždili na malé kousky, rozmixovali ve vodě a vzniklou papírovinu nalili na síto (síťová část papírenského stroje). Pomocí kuchyňských utěrek a válečku na těsto jsme vylihovali část vody (lisová část papírenského stroje) a zbylou vodu nechali vysušit u topení (sušící část papírenského stroje). Výroba papíru trvala asi 30 minut, se sušením 3 dny. Pro porovnání: papírenskému stroji trvá výroba papíru asi 80 sekund.

Lucie Příbylová

Podporujeme upcyklaci: jsme udržitelná Polygrafka

Fotoreportáž z turnaje přineseme v příštím čísle Bezevšeho.

Milí čtenáři, dnes bych s vámi ráda sdílela jednu ze svých kreseb, kterou jsem vytvořila na iPadu během jednoho deštivého odpoledne. Když jsem procházela fotografie ve svém telefonu, napadlo mě, že bych mohla zkusit něco nakreslit, a právě v ten moment jsem narazila na obrázek našeho auta. Bez váhání jsem si stáhla aplikaci Adobe Fresco a pustila se do práce. Celý proces kreslení mi zabral asi tři hodiny. Doufám, že se vám moje kresba líbí.

-Rambo-

Barevná fotka bez barev,
léto bez slunce,
jen panika a bezmoc.
lidé v kapucích a na lécích,
jejich blízcí v rozpacích.
Kdy se uzdravíš?

Foto: Psychiatrická léčebna Bohnice
-Kamila-

PERLIČKY

- Víš, co je satira?
Vím.
- Definuj, co je drama jako literární druh.
Děje se něco, pomluvy a tak.
- Viktorka se blbě zamilovala a ječela u Starých Splavů.
- J. K. Tyl napsal Hony divých žen (místo hodů hony, pozn. red.).
- J. K. Tyl napsal Fidlovač aneb Žádná rvačka (fidlovač byl asi ten houslista, pozn. red.).
- B. Němcová napsala povídku Divoká Bára (vlastně tak trochu divoká byla, pozn. red.).
- Autorská a herecká dvojice Osvobozené ho divadla byli Volšovec/Mozkovec a Verik.
- První premiér Československa roku 1918 byl Miloš Zeman. Vybrali -ŠA- a -fis-

Poznáte známá česká rčení?

- Když o víkendu ráno vstanu a hned po snídani si udělám úkoly, mám pak dost času dělat věci, které mě baví. Večer mám radost z toho, co jsem všechno stihl udělat.

(Raní ptáče dál doskáče)
Matěj Sliwak

- NaCL je více než Aurum.

(Síl nad zlato)

- Bez finanční odměny ani mládě kura nepoužije bagr.

(Zadarmo ani kuře nehrabe)
Kateřina Finkeroová

DLOUHÉ VLASY

Josef Šlégl

ŘEDITEL ŠKOLY

TŘIČINNÍ UČITELKA

ZÁSTUPKYNĚ ŘEDITELKY PRO TEORETICKOU VÝUKU

ZÁSTUPCE ŘEDITELKY PRO ODBORNÝ VÝCVIK

SOŠMGP PRISON BREAK

SOŠMGP
2020 - 2024

POLICE LINE DO NOT CROSS